cantus ansambl

05

SEZONA 2025./2026.

MUSICA DEGLI AMICI

Zapratite nas na
društvenim mrežama.

WWW.CANTUS-ANSAMBL.COM
WWW.HDS.HR

muzej za umj
zagreb, trg

05

Koncertni ciklus Cantus Ansambla

SEZONA 2025. / 2026.

MUSICA DEGLI AMICI

Ponedjeljak | 27. travnja 2026. | 20.00 sati
Mala dvorana KD Vatroslava Lisinskog

CANTUS ANSAMBL

Irvine Arditti, koncert majstor
Eva Mach, violina
Tvrtko Pavlin, viola
Jasen Chelfi, violončelo
Borna Dejanović, kontrabas
Ana Batinica, flauta
Ivana Vukojević Medvidović, flauta
Dario Golčić, oboa
Danijel Martinović, klarinet
Žarko Perišić, fagot
Bank Harkay, rog
Vedran Kocelj, truba
Mario Šincek, trombon
Ivica Geček, tuba
Srebrenka Poljak, klavir
Hrvoje Sekovanić udaraljke
Marko Mihajlović, udaraljke
Mirjana Krišković, harfa

BERISLAV ŠIPUŠ
dirigent

—

DARIJA AUGUŠTAN
sopran

SARA MAZZAROTTO
violina

ANA BATINICA
flauta

IVANA VUKOJEVIĆ MEDVIDOVIĆ
bas flauta

ROBERTO FABBRICIANI,
flauta

cantus ansambl

ROCCO ABATE

Ombra, za puhački kvintet — 13’30

Opsesije
Motometrije
Barbarski
Posljedice
Odsutnosti

GIACOMO MANZONI

Grave, za sopran i sedam instrumenata na stihove Albrechta Haushofera
(u spomen na Luigija Pestalozzu) — 9’30

DARIJA AUGUŠTAN, sopran

MARCELLO FILOTEI

Sicut za komorni ansambl — 10’

CESARE VALENTINI

Concerto di Zagabria, koncert za flautu i ansambl — 12’

Allegro moderato
Lento senza espressione
Rondò

ROBERTO FABBRICIANI, flauta

—

UNSUK CHIN

Gran Cadenza, za dvije violine ** — 6’

IRVINE ARDITTI, **MARTIN DRAUŠNIK**, violine

NICOLA SANI

The night after the clouds, za tri bas-flaute, digitalnu zvučnu sintezu i live elektroniku — 8’

ANA BATINICA, **IVANA VUKOJEVIĆ MEDVIDOVIĆ**, **ROBERTO FABBRICIANI**, bas-flaute

LUCA RICHELLI, live elektronika

GIAMPAOLO CORAL

Intavolature za dva kvinteta* — 14’

GAIA ALOISI

Ventre, koncert za violinu i komorni ansambl* — 13’

I.

II.

III.

IV.

SARA MAZZAROTTO, violina

—

*praizvedba

** nastup iznenađenja

Fotografija: Matej Grgić

Godina slavlja za Cantus Ansambl predstavlja skladateljske opuse i suradnje koje su obilježile rad ansambla posljednjih dva i pol desetljeća. Naklonost i prijateljstvo s talijanskim glazbenicima i skladateljima tema je večerašnjeg koncerta na kojem Ansambl pod ravnanjem Berislava Šipuša ugošćuje dugogodišnjeg uglednog suradnika flautista Roberta Fabbricianija uz mladu nagrađivanu violinisticu Saru Mazzarotto, a oni će uz našu sopranisticu Dariju Auguštan te flautistice Anu Batinicu i Ivanu Vukojević Medvidović donijeti Giacoma Manzonija, Cesarea Valentinija, Nicole Sanija i Rocca Abatea te dvije praizvedbe – Giampaola Corala i Koncert za violinu mlade talijanske skladateljice Gaie Aloisi. Koncert majstor Ansambla u ovoj obljetničkoj godini, Irvine Arditti, uz Martina Draušnika kao iznenađenje večeri predstavlja djelo uzbudljive korejske skladateljice Unsuk Chin.

ROCCO ABATE (Oriolo, 1950.) talijanski je skladatelj, flautist i pedagog. Studirao je kompoziciju u klasi Brune Bettinellija i Franca Donatonija na konzervatoriju Giuseppe Verdi u Milanu. Kompoziciju je usavršavao u klasi Brune Bettinellija i Franca Donatonija, u čijoj klasi s najboljim ocjenama završava poslijediplomski studij na glazbenoj akademiji Chigiana u Sieni. Također sudjeluje na seminarima i radionicama istaknutih skladatelja poput Sciarrina, Ferneyhougha, Cartera, Dufourta, Henzea, Griseya, Nunesa, Muraila i Stockhausena. Godine 1995. primljen je i na IRCAM-ove glazbene i informatičke radionice koje su se održavale u Parizu. Od sedamdesetih godina

prošlog tolječa aktivno sudjeluje na važnijim glazbenim festivalima kao skladatelj. Također predaje flautu na milanskom konzervatoriju Giuseppe Verdi. Njegov opus obuhvaća skladbe za solo instrumente i ansamble, komorna djela (od trija do okteta), zborsku i orkestralnu glazbu te glazbu za kazalište i operu. Njegov glazbeni izričaj oblikuje spoj racionalističkih strukturalnih postupaka i izražajne slobode, pri čemu se nadovezuje na tradiciju od nizozemskog kontrapunkta do Weberna, uz elemente boulezovske aleatorike. U novije vrijeme istražuje veze između glazbene strukture, stereografije i vizualnih koncepata inspiriranih podjelom prostora M. C. Eschera. Abateova djela diljem svijeta izvode ugledni umjetnici, a objavljena su i snimljena za izdavačke kuće Rugginenti, Stradivarius, Edipan i Ricordi. Aktivan je i u području vizualne umjetnosti, scenografije i teorijskog pisanja. Njegovi tekstovi objavljeni su u časopisima poput *Laboratorio Musica*, *Musica/Realtà* i *Musica Viva*, a surađivao je i s nizom istaknutih pjesnika i umjetnika.

Skladba ***Ombra*** (hrv. *Sjena*) nastala je na narudžbu Zagrebačkog puhačkog ansambla koji ju je praizveo u okviru 27. Muzičkog biennala Zagreb 2013. godine; sastoji se od pet međusobno vrlo kontrastnih epizoda (*Opsesije, Motometrije, Barbarski, Posljedice, Odsutnosti*) koje sve ipak proizlaze iz materijala prisutnog u prvom taktu. Kompozicijska ideja, kako navodi Rocco Abate jest „dati racionalan oblik zvučnom toku koji dolazi iz podsvijesti. Carl Gustav Jung definira sjenu kao nesvjesni dio osobnosti. Ona se očituje u snovima, kroz simbole ili personifikacije. U svojoj sam skladbi nastojao upravo nekim od tih

zvučnih figura dati simbolički karakter. Sjena u ovom slučaju postaje i kompozicijski postupak, u kojem zvučne geste proizvode formalni odraz u odnosu na opći pojam sjene."

GIACOMO MANZONI (Milano, 1932.) talijanski je skladatelj, glazbeni kritičar, prevoditelj i glazbeni pedagog. Započeo je studij kompozicije 1948. godine u Messini kod Gine Contillija, a nastavio ga je na konzervatoriju u Milanu. Tamo je 1955. diplomirao strane jezike i književnosti na Sveučilištu Bocconi. U početku je djelovao kao orkestralni instrumentalist i zborovođa te je bio urednik časopisa *Il Diapason*, a 1960-ih bio je glazbeni kritičar lista *L'Unità*. Predavao je na konzervatorijima u Bologni i Milanu od 1962. do 1991., a zatim i u glazbenoj školi u Fiesoli od 1988. do 2003. Održavao je seminare i tečajeve u inozemstvu. Među glazbenicima koji su izvodili njegova djela nalaze se Bruno Maderna, Witold Rowicki Markowski, Maurizio Pollini, Claudio Abbado, Riccardo Muti, Ernest Bour, Gary Bertini, Josef Svoboda i Robert Wilson. Za svoj je skladateljski rad osvojio brojne nagrade, među kojima se ističu Premio Abbiati, Zlatni lav za životno djelo na Biennale della Musica di Venezia 2007., nagrada Principe Gesualdo za glazbu 2013. Godine 2016. Daniele Lombardi objavio je knjigu o njemu *Pensare attraverso il suono* (*Misliti kroz zvuk*) u izdanju Mudima, Milano. Skladao je kazališna djela, skladbe za zbor i orkestar uključujući *brojna komorna djela. Intenzivno objavljuje knjige o glazbi, među kojima je* prva monografija na talijanskom jeziku posvećena Schönbergu te vodič za

slušanje simfonijske glazbe, koji je više puta ponovno tiskan. Također je surađivao u talijanskim i stranim publikacijama te prevodio tekstove Arnolda Schönberga i Theodora W. Adorna. Od 1994. član je Accademia Nazionale di Santa Cecilia.

Skladba ***Grave*** (hrv. *Grob*) za sopran i sedam instrumenata nastala je 2017. godine u spomen na netom preminulog Luigija Pestalozzu, muzikologa, novinara i glazbenog pisca, s kojim je Manzoni gajio blisko prijateljstvo i profesionalnu suradnju od 1950-ih godina. Tijekom karijere, Manzoni je pokazao veliku raznolikost u poetskim izborima za svoje skladbe, a posebna je novina bila inspiracija sonetima Albrechta Haushofera (München, 1903. – Berlin, 1945.), koji su korišteni u djelima *Schuld* (hrv. *Krivnja*) i *Grave,* s današnjeg programa. Skladatelj je neke od pjesnikovih Moabitskih soneta (1945.) pročitao u časopisu *Poesia*, sonete nastale u berlinskom zatvoru u četvrti Moabit, gdje je Albrecht Haushofer bio zatočen nakon uhićenja u Bavarskoj, a potom i ubijen u travnju 1945. U tim pjesmama čitaju se sjećanja i misli posljednjih mjeseci života čovjeka svjesnog sudbine koja ga čeka. Intenzivnu emocionalnu napetost stihova soneta *Noćna poruka*, koja predstavlja intimnu, gotovo metafizičku meditaciju o smrti, svijesti i trajnosti ljudskog duha Manzoni oblikuje kroz transparentnu komornu orkestraciju (harfa, dvije violine, viola, violončelo i kontrabas) s glasom u prvom planu, modernističkog, ekspresivnog glazbenog jezika koji se fokusira na isticanje specifičnih boja i promjena gustoće zvuka.

MARCELLO FILOTEI (Arquata del Tronto, 1966.) skladatelj je koji voli promjene raspoloženja. Iskoristivši trenutke optimizma, diplomirao je klavir, kompoziciju i elektroničku glazbu na Konzervatoriju Santa Cecilia u Rimu. U čestim trenutcima melankolije uglazbio je ono što drukčije nije mogao izraziti. U iščekivanju glazbene arheologije 23. stoljeća koja prepoznaje njegovu temeljnu ulogu u kulturi našeg vremena, njegova se glazba izvodi na talijanskim i stranim glazbenim festivalima, a djela mu naručuje Venecijanski bijenale, Accademia Filarmonica Romana, Teatro La Fenice, Cantiere internazionale d'arte di Montepulciano, Sagra Musicale Umbra, Istituzione Universitaria dei Concerti, Orchestra della Toscana, Orchestra Haydn, Festival MiTo, ansambli orchestral contemporain, Ars Ludi i Nuova Consonanza, festival PlayIt, Milano Musica itd. Bavi se osmišljavanjem i vođenjem međunarodnih skladateljskih natjecanja (Strumenti di Pace, Concorso Francesco Siciliani) i prakticira svoj neispovjedni sadizam kao glazbeni kritičar. Star od rođenja, jamči za svoju prisutnost u svijetu od 1966. godine. Vezu uz Cantus Ansambl i Berislava Šipuša gaji već godinama, pronašavši s njima zajednički jezik i poimanje umjetnosti.

Svoju je skladbu ***Sicut*** Marcello Filotei napisao 2024. godine za Cantus Ansambl koji ju je praizveo u sklopu koncerta 10. listopada 2024., u prigodi obilježavanja Dana Hrvatskog sabora u rimskom kazalištu Palladium. Uz svoju skladbu Fillotei je zapisao: „Kad je Giovanni Pierluigi da Palestrina pisao *Sicut cervus*, svijet je bio jednostavan. On je točno znao da 'kao što jelen žudi za izvorom vode', svaki čovjek može žudjeti

za nečim konkretnim, sigurnim, dijeliti neku vrijednost. Što nam je danas od svega toga ostalo? 'Kao što jelen…', čemu mi težimo? Raskinuli smo lance, 'slobodni smo'. Slobodni smo improvizirati kao što to čine gudači, da bismo potom shvatili da su note uvijek iste. Da, možeš ih odsvirati oktavu više ili niže, malo ranije ili malo kasnije, ali ne možeš izaći iz kaveza. U jednom trenutku svi improviziraju, svatko misli da radi što želi, ali ne može slomiti rešetke: počinje i završava kad dirigent kaže, svira note koje mora svirati, pomiče ih malo u visine ili dubine, ali zapravo je cijelo vrijeme ostao na istom mjestu. Sve je već bilo predviđeno. To nazivamo slobodom. No Palestrina nas s vremena na vrijeme podsjeti da *Sicut cervus…* i mi bismo mogli… Tema se, međutim, čuje samo u visokim registrima, jer čim se prijeđe u dubine, klavir proizvodi gotovo samo šumove. Dovoljno je staviti malo bostik ljepila na žice i melodije postaju neprepoznatljive. Svaka poveznica nije slučajna. U pozadini ipak ostaje jedna fiksna ideja, duga nota koja zvuči kao elektronička, a zapravo je 'posuđena' od gitarista, onih iz rocka. Proizvodi je ebow, mali električni uređaj koji, kad ga staviš na žicu, uzrokuje da ona rezonira beskonačno dugo — barem dok ne podigneš nogu s pedale. To je stalna misao: Palestrina zna da je *Sicut cervus*... ali što je sa mnom? Za što se mogu uhvatiti? Teško je reći. Svi smo slobodni nemati ikakav oslonac. Možda je to čak i bolje, ali ponekad se može zavidjeti, stoljećima kasnije, onima koji su znali što je ispravno, a što pogrešno. No skladbe moraju završiti, sve uvijek završava. Ta fiksna ideja, taj dugi, nepomični zvuk koji zvuči kao elektronički, prekida se. Netko je podigao nogu s klavirskog pedala i rekao: dosta. Sumnje ostaju, sigurnosti se ljuljaju. Dobro, 'ajmo popiti kavu."

CESARE VALENTINI (Palermo, 1967.) učio je kompoziciju u Palermu, Napulju i Firenci pod vodstvom F. Ciocija. Diplomirao je pravo na Sveučilištu u Firenci (1993.), a kompoziciju *summa cum laude* na konzervatoriju Giuseppe Verdi u Milanu u klasi Maria Garutia. Danas je redoviti profesor harmonije i analize na konzervatoriju Giuseppe Tartini u Trstu. Njegov skladateljski stil razvijao se tijekom vremena, polazeći od neoklasicizma, iako udaljen od serijalne poetike – u osobnu avangardnu estetiku koja na posve originalan način crpi iz iskustava glazbe Györgya Ligetija i ranog Krzysztofa Pendereckog, kao i iz sugestivnih zvukova Roberta Fabbricianija, kojemu je posvetio svoje novije djelo *Bagliori nella notte*. Počevši od skladbe *Rarefazioni di luce* za gudački orkestar (2007.), razvija sve veći interes za nove tehnike proizvodnje zvuka na akustičnim orkestralnim instrumentima te za vremensku i prostornu dimenziju glazbe. Njegova djela izvođena su u Italiji, Europi i Južnoj Americi u suradnji s važnim ansamblima, orkestrima i umjetnicima poput Cantus Ansambla, Orchestra da Camera Fiorentina, Orchestra of the Metropolitan City of Bari, Ensemble Italiano, Quartetto Fonè, I Fiati Italiani, Orchestra of the University of Illinois u Chicagou; dirigenata D. Muntonija, G. Lanzette, D. Dini Ciaccija, P. Romana, S. Orija, A. Freilesa, A. Fuolija, B. Šipuša; te pjevača S. Rigaccija, P. Morandinija, Luz del Alba Rubio, M. C. Nocentinija, M. Benvenutija, F. Bellofatta, M. Buchbergera, N. Erbe, P. Grandicellija i G. Alea. Također je bio umjetnički voditelj koncertnih sezona u Firenci.

Cesare Valentini 2018. godine dobio je narudžbu od Cantus Ansambla **za koncert za flautu i orkestar (Zagrebački koncert)**, koji je praizveden 16. prosinca 2019. u Zagrebu pod ravnanjem Berislava Šipuša, uz Roberta Fabbricianija na flauti. Do poznanstva s Berislavom Šipušem i Cantus Ansamblom došlo je zahvaljujući Robertu Fabbricianiju, s kojim je skladatelj do tad već neko vrijeme surađivao. Skladba je nadahnuta raznolikim bojama koje Fabbricianijeva flauta nudi skladatelju. Flauta, daleko od toga da bude tek solistički instrument, postaje ljudsko biće koje nastoji govoriti, komunicirati sa slušateljem. Mnoge fraze u prvom stavku više nalikuju riječima nego melodiji. Drugi stavak stvara zvučnu statiku, svojevrsno opuštanje uz spor i gotovo bezizražajan metronomski puls. Treći stavak nalikuje preciznom mehanizmu u kojem flauta ponovno potvrđuje svoju želju za komunikacijom unutar prostora koji joj orkestar dopušta. „Simbolično je da se ovaj koncert zove *Musica per amici* (*Glazba za prijatelje*), jer ga upravo tako i doživljavam", naveo je skladatelj u povodu današnje izvedbe.

UNSUK CHIN (Seul, 1971.) studirala je kod Györgya Ligetija u Hamburgu, a danas živi u Berlinu. Dobitnica je vrijednih nagrada za svoje skladbe među kojima su Grawemeyer Award 2004., Arnold Schoenberg Prize 2005., nagrade Prince Pierre Foundation Music Award 2010., Wihuri Sibelius Prize 2017. te Kravis Prize 2018. godine. Njezin opus obuhvaća i elektronička i akustična djela. Njezina je glazba

suvremenog izraza, ali lirska i nedogmatska u komunikacijskoj snazi. Odlikuje je iznimno istančan sluh za instrumentaciju, orkestralne boje i ritmičku imaginaciju. Njezina djela izvode se diljem svijeta u izvedbi vodećih orkestara, ansambala za suvremenu glazbu i istaknutih interpreata. Među dirigentima koji redovito izvode njezina djela su Kent Nagano, Esa-Pekka Salonen, Gustavo Dudamel, Simon Rattle, Myung-whun Chung i George Benjamin, a među violinistima Christian Tetzlaff, Viviane Hagner i Renaud Capuçon. Njezinu glazbu izvode orkestri poput Berlinske filharmonije, Simfonijskog orkestra iz Chicaga, Njujorške filharmonije, Londonskog filharmonijskog orkestra, Simfonijskog orkestra BBC-a, orkestra Bavarske državne opere i dr. Njezina djela često su na programima ansambala za suvremenu glazbu kao što su Ensemble Intercontemporain, London Sinfonietta, Klangforum Wien, Asko Schönberg Ensemble, Ensemble Modern, Arditti Quartet i Kronos Quartet. Autorski CD-ovi objavljeni su za etikete Deutsche Grammophon, Kairos i Analekta, a opera *Alice in Wonderland* dostupna je na DVD izdanju Unitel. Umjetnička je ravnateljica Međunarodnog glazbenog festivala u Tongyeongu u Južnoj Koreji i Međunarodnog glazbenog festivala Weiwuying na Tajvanu.

Skladba ***Gran Cadenza*** za dvije violine nastala je 2018. godine na narudžbu violinistice Anne-Sophie Mutter. Iako svoj naslov crpi iz tradicije virtuoznih solističkih odlomaka, koje su vrlo često uključivali snažne elemente improvizacije, *Gran Cadenza* je samostalno, u potpunosti zapisano djelo, koje je ujedno i znatno dulje od solističke

kadence u instrumentalnom koncertu. Kako ističe pijanist i pjesnik Maris Gothoni, „povezanost s kadencom očituje se kroz demonstraciju virtuoznih sposobnosti dvaju solista, istražujući različite oblike njihove interakcije – sukob, dijalog i stapanje. Forma se razvija fluidno kroz kontraste i raznolike prijelaze između tih stanja. Skladba započinje naglašenim i naglim gestama druge violine, koje se – u potpunoj suprotnosti – suprotstavljaju naizgled improviziranim, eterično ornamentalnim figurama prve violine. Nakon virtuoznih glazbenih okršaja dva se solista ujedinjuju u nizovima silaznih akorda. Kontrastni središnji dio donosi stapanje dvije violine, tempo postupno postaje protočniji, a obje violine sviraju dvije različite, komplementarne melodijske linije. Naposljetku se dvije linije stapaju u brzo i gusto kretanje u srednjem registru, nalik zvučnom tepihu. Ta se tekstura, iako povremeno prekinuta iznenadnim fragmentima, neumoljivo širi kroz različite registre i sve virtuoznije oblike, sve dok je iznenada ne prekinu pizzicata, a cjelokupno se kretanje neočekivano zaustavi.“

NICOLA SANI (Ferrara, 1961.) talijanski je skladatelj i medijski umjetnik, novinar i menadžer koji je kompoziciju učio kod Domenica Guaccera, Antonia Scarlata, Guida Bagganija, a elektroničku glazbu kod Giorgia Nottolija. Također je pohađao tečajeve kod Karlheinza Stockhausena i Davida Keanea. Autor je glazbeno-kazališnih, plesnih, simfonijskih i komornih skladbi, elektroničkih i multimedijskih projekata koji se redovito prikazuju na velikim međunarodnim festivalima u Italiji i

inozemstvu. Uz brojne funkcije koje obnaša, ističe se kao umjetnički savjetnik Teatra Comunale u Bologni te umjetnički direktor IUC Sveučilišne ustanove za koncerte u Rimu, a također je osnivač i umjetnički direktor projekta Sonora za promociju nove talijanske glazbe u inozemstvu, u suradnji s CEMAT-om.

Skladba ***The night after the clouds***, za tri bas-flaute, digitalnu zvučnu sintezu i *live* elektroniku praizvedena je na koncertu Cantus Ansambla posvećena Talijanskim autorima 16. prosinca 2019. Skladbu su u toj prigodi izveli Cantusov prvi flautist i tad bivši član ansambla Dani Bošnjak, zatim aktualna flautistica ansambla Ana Batinica i gost i središnja osobnost koncerta Roberto Fabbriciani. O njihovoj je izvedbi Karolina Rugle napisala u časopisu *Cantus*: „Tehnike sviranja u skladbi razvio je upravo Fabbriciani na tom rjeđe korištenom instrumentu. Uz jednako minuciozno slušanje kao i sviranje, Batinica, Bošnjak i Fabbriciani bili su idealni interpreti, uz čije je muziciranje Alvise Vidolin, zadužen za živu elektroniku, nastojao pojačati zvukovni interaktivni element djela kakvim ga je zamislio autor.“ Nicola Sani o svojoj je skladbi u toj prilici zapisao: „Ova skladba kombinira duboku i gustu tajnu zvuka bas-flaute s digitalnim tehnologijama za sintezu i obradu zvuka u stvarnom vremenu. Instrumentalni dio predstavlja nove zvukovnosti i višestruke zvukove proizvedene novim tehnikama emisije, omogućenim zahvaljujući istraživanju Roberta Fabbricianija na ovom instrumentu. U elektroničkom dijelu nalaze se tri kompozicijska sloja: prostornost triju flauta, obrada *live* elektronike, sinteza zvuka

na digitalnim fiksnim medijima. Za potonje, algoritmi su korišteni za stvaranje rezonantnih filtera koji reagiraju na generatore buke, stvarajući neku vrstu zborske polifonije, bliske zvuku bas-flaute i algoritmima za granuliranu sintezu kontroliranu frekvencijskom modulacijom. Instrumentalni dio razvija se kao slobodno kretanje flaute unutar teksture zvukova koji se uzdižu iz buke, prošireni u golemom zvukovnom prostoru, omotavajući liniju instrumenta, uspostavljajući stalni dijalog, koji postaje snažno interaktivan u obradi unutar stvarnog vremena."

GIAMPAOLO CORAL (Trst, 1944. – Trst, 2011.) bio je skladatelj i zborovođa. Niz godina djelovao je kao umjetnički ravnatelj natjecanja Premio Musicale Città di Trieste, a godine 1987. osnovao je udrugu za promicanju suvremene glazbe Chromas – Associazione Musica Contemporanea. Iste je godine pokrenuo i festival Trieste Prima – Incontri Internazionali con la Musica Contemporanea te surađivao s važnim glazbenim festivalima. Coral je u biti bio samouk umjetnik. Nakon što je diplomirao klavir na konzervatorijima u Veneciji i Genovi, prvi međunarodni uspjeh postigao je s 26 godina u Njemačkoj orkestralnim djelom *Requiem per Jan Palach ed altri* (1969.) nakon čega je uslijedio razvoj njegove karijere. Mnoge njegove skladbe donijele su mu prestižne međunarodne nagrade, a njegova je glazba izvođena na brojnim međunarodnim festivalima te emitirana na radijskim postajama u zemlji i inozemstvu. Značajan dio njegova opusa odnosi

se na orkestralna djela, poput *Metamorfosi per pianoforte e orchestra*, *Sei pezzi per orchestra*, *Suite per orchestra.* Među novijim orkestralnim djelima ističe se *World Trade Center Requiem*, koji je izveden i na Muzičkom biennalu Zagreb 2011. godine. U njegovu opernom opusu nalaze se djela poput *Favola*, izvedena u sezoni 1981./1982. kazališta u Trstu, komorna opera *Il canto del cigno* te komorna opera *Demoni e fantasmi notturni della città di Perla*, koja je izvedena i u Zagrebu 2000. godine. Njegov bogat opus obuhvaća ponajprije zborsku glazbu, u početku nadahnutu liturgijskom tradicijom, a kasnije obogaćenu iskustvom rada na konzervatoriju i vođenja zbora. Većina njegova opusa pripada području komorne glazbe. Uz brojna djela za solo instrumente, osobito klavir, skladao je i mnoge skladbe za duo, trio, kvartet i veće ansamble. Upotreba glasa česta je u njegovoj komornoj glazbi, osobito u obliku lieda, potaknuta njegovom strašću prema poeziji. Mnoge su skladbe inspirirane likovnim umjetnostima, osobito djelima iz 15. i 16. stoljeća, ali i modernijim umjetnicima poput Paula Kleea i Alfreda Kubina. Drevni alkemijski i mistični tekstovi bili su glavni izvor nadahnuća u njegovim kasnijim djelima, što je primjerice vidljivo u posljednjem djelu za komorni orkestar *Isole II*, posvećenom orkestru Ferruccio Busoni iz Trsta.

Intavolature za dva kvinteta skladba je nastala 1970., a tek će na današnjem koncertu biti praizvedena. Riječ je o iznimno zahtjevnoj skladbi koju glazbenici sviraju iz partiture zbog njezine kompleksnosti. Izgledom nalik renesansnim tabulaturama na koje i sam naslov izravno

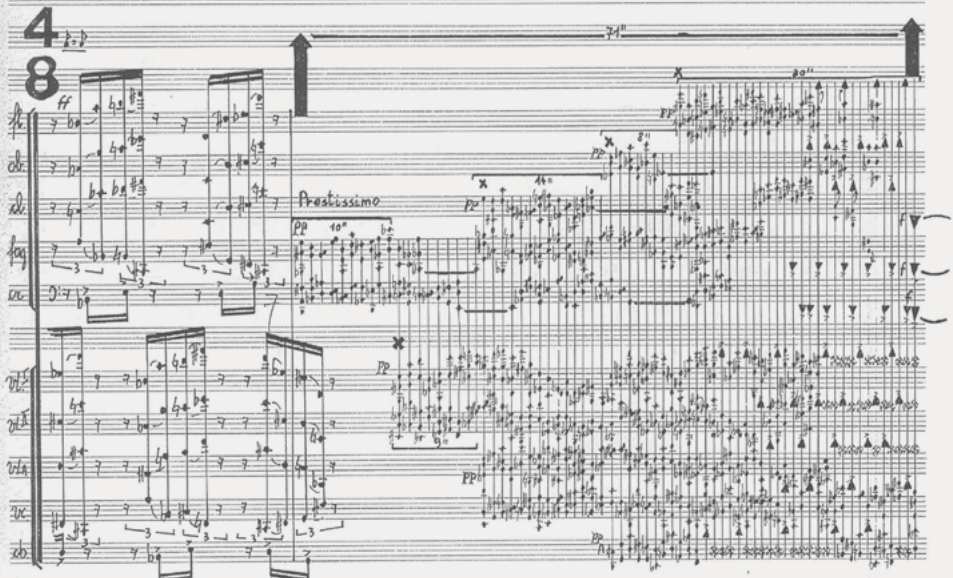

Dio partiture skladbe ***Intavolature***

upućuje, skladatelj nam otkriva svoju istraživačku fazu koju je prolazio pod utjecajem poslijeratne avangarde i skladatelja poput Luigia Nona i Bruna Maderne. Coral se u ovoj skladbi svjesno oslanja na praksu renesansne i rane barokne notacije (osobito za lutnju i orgulje), gdje se glazba zapisivala u obliku tabulatura umjesto standardnog notnog sustava, ali je reinterpretira u suvremenom kontekstu. Koristeći grafičku notaciju, njegov zapis više nalikuje polju znakova ili nekoj slici (otkrivajući skladateljevu ljubav prema slikarstvu, kojem je uz komponiranje posvećivao puno vremena), radije nego klasičnoj partituri, umjetnički aludirajući na povijesne modele. Poveden tekovinama istraživanja tog vremena, djelo nosi brojne aleatorijske trenutke koji ostavljaju slobodu izvedbi, propitujući odnos između zapisa i zvuka. Coral uzima puhački i gudački kvintet koji funkcioniraju kao dvije samostalne plohe, ali i kao dio šire, dvostruke strukture koja stvara slojevitu teksturu zvuka artikuliranu kroz velike razlike u dinamici i artikulaciji.

GAIA ALOISI (Cagliari, 1995.) talijanska je skladateljica i vokalna umjetnica koja djeluje u području suvremene glazbe. Nakon početka studija u rodnom gradu, usavršavala se u Švicarskoj, Italiji i Austriji, stekavši diplomu iz pjevanja na Haute École de Musique de Genève te magisterij iz izvođenja i interpretacije suvremene glazbe na Conservatorio della Svizzera Italiana. Nastavila je studij na konzervatoriju Giuseppe Verdi u Milanu i na Accademia Nazionale

di Santa Cecilia u Rimu, a potom se dodatno usavršavala na MDW Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Beču, u klasi Clare Iannotta. Njezina su djela naručivana i izvođena na međunarodnim festivalima i u institucijama kao što su Muzički biennale Zagreb, Impuls Festival Graz, LuganoMusica, Nuova Consonanza (Rim), Accademia Nazionale di Santa Cecilia (Rim) te Festival Expresiones Contemporáneas u Moreliji i dr. Surađivala je s ansamblima kao što su Les Métaboles, Klangforum Wien, NAMES Ensemble, Mdi Ensemble, Ensemble Dal Niente, Divertimento Ensemble, Syntax Ensemble i dr. Godine 2024. njezina debitantska opera *Aqua Tofana* praizvedena je na Festivalu Tête à Tête u Londonu. Njezina skladateljska praksa istražuje odnos između glasa, geste i zvuka, oslanjajući se na usmenu tradiciju, improvizaciju i tjelesno utemeljene pristupe glazbenoj formi.

Suradnja Gaie Aloisi s Cantus Ansamblom usko je povezana s dugogodišnjim umjetničkim odnosom s violinisticom Sarom Mazzarotto, predstavljanjem na međunarodnom natjecanju za skladatelje Città di Palmanova, gdje je upoznala Berislava Šipuša koji je bio predsjednik stručnog žirija, a potom i sudjelovanjem na Muzičkom biennalu Zagreb 2025., nakon čega je uslijedila i narudžba nove skladbe. Skladba ***Ventre*** (hrv. *Utroba*) preuzima svoj naslov iz slike podrijetla i stvaranja. Priziva prostor koji prima, zadržava i njeguje, ali i onaj koji može pružati otpor, odgađati ili uskraćivati. Ta dvojna priroda – između otvorenosti i napetosti – nalazi se u samoj srži skladbe. Djelo šire promišlja odnos između riječi i zvuka: kako riječ može prizvati sliku

i kako se zvuk može razvijati kroz vrijeme, ne kao opis nego kao proces. Ovdje je zvuk shvaćen kao nešto što nastaje – nešto što izranja, poprima oblik i razvija se prema vlastitoj unutarnjoj logici. Skladba je izgrađena oko interakcije između jednoga glasa i mnoštva. Violinu, kao središnju prisutnost, pokreće i transformira ograničen skup materijala koji se neprestano preoblikuju u odnosu s ansamblom. Zvuk se približava i udaljava: usklađuje se, razilazi, opire se i ponovno povezuje, iscrtavajući mrežu odnosa koja se neprestano razvija. *Ventre* se odvija kao jedinstvena forma oblikovana kroz četiri neprekinuta odjeljka – ne kao zasebni stavci nego kao različita stanja istoga materijala. Kroz te se odjeljke zvuk oblikuje u različitim izražajnim uvjetima – ponekad više vokalno i kantabilno, ponekad krhkije, nestabilnije ili prožeto šumom. Umjesto da pripovijeda unaprijed zadanu putanju, skladba prati postupno nastajanje zvučne prisutnosti: nečega što se oblikuje kroz odnos, napetost i transformaciju.

Fotografija: Matej Gigić

Fotografija: Matej Grgić

BERISLAV ŠIPUŠ (Zagreb, 1958.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Stanka Horvata, a usavršavao se kod Gilberta Bosca u Udinama te Françoisa-Bernarda Mâchea i Iannisa Xenakisa u pariškom Elektroničkom studiju UPIC. Dirigiranje je usavršavao kod Vladimira Kranjčevića, Željka Brkanovića, Krešimira Šipuša i Milana Horvata. U Teatru alla Scala u Milanu bio je asistent

dirigenta i dirigent (1989. – 2002.). U akademskoj godini 2017./2018. bio je gostujući profesor na Escola Superior de Música de Catalunya u Barceloni. Bio je umjetnički ravnatelj Muzičkog biennala Zagreb od 1997. do 2011. godine, od 2001. do 2005. ravnatelj Zagrebačke filharmonije, a od 2009. do 2011. umjetnički ravnatelj Osorskih glazbenih večeri. Osnivač je i umjetnički voditelj Cantus Ansambla. Dobitnik je brojnih uglednih nagrada i priznanja u domovini i inozemstvu, među kojima su recentne Nagrada Vladimir Nazor Republike Hrvatske te Nagrada Boris Papandopulo Hrvatskoga društva skladatelja za godinu za skladbu *Pasija.* Snimka skladbe *Pasija* u izdanju Cantusa i HRT-a godine 2024. donijela mu je i četiri nagrade Porin u kategorijama klasične glazbe, među kojima su Porin za najbolju skladbu i najbolji album klasične glazbe. Autor je više od osamdeset skladbi, među kojima i recentne opere *Posljednji intermezzo*, praizvedene na Muzičkom biennalu Zagreb 2021. te *Pasije*, skladane za Zbor HRT-a. Krajem travnja 2022., u sklopu dugogodišnje hrvatsko-kanadske suradnje, gostovao je u Kanadi, održavši predavanja i koncerte te dirigirajući ansamblima Turning Point i Canadian Sinfonietta. Od prosinca 2011. bio je zamjenik ministrice kulture Republike Hrvatske, a od travnja 2015. do veljače 2016. obnašao je dužnost ministra kulture Republike Hrvatske. Član je HDS-a, a od svibnja 2012. i član suradnik Razreda za glazbenu umjetnost i muzikologiju HAZU. Od 2019. do 2023. bio je pročelnik Odsjeka za kompoziciju i teoriju glazbe Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu, gdje danas radi kao vanjski suradnik, profesor kompozicije.

DARIJA AUGUŠTAN (Zagreb, 1996.) diplomirala je solo pjevanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Snježane Bujanović-Stanislav. Pjevačko obrazovanje započela je u Glazbenoj školi Pavla Markovca u Zagrebu, u klasi Nataše Šurine. Uz niz zapaženih nastupa u studentskim produkcijama, debitirala je 2019. u HNK-u u Zagrebu kao Prva dama u Mozartovoj *Čarobnoj fruli* te u kazalištu Komedija kao Grofica Marica u istoimenoj Kálmánovoj opereti. Redovito nastupa na opernim pozornicama u djelima Mozarta, Verdija i Puccinija. Pojavila se kao Violetta (Verdijeva *La traviata*) u francuskim operama Angers, Nantes i Rennes te u Vilniusu, Lisabonu, Zagrebu, Mariboru i Helsinkiju, kao Fiordiligi (Mozartova *Così fan tutte*) u Ljubljani i Zagrebu gdje je od 2022. godine solistica u Hrvatskom narodnom kazalištu te kao Lauretta (Puccinijev *Gianni Schicchi*) u Bologni, Rijeci, Savonlinna festivalu. Debitirala je u Deutsche Oper am Rhein kao Antonia (Offenbachove *Hoffmannove priče*). U Južnoj Americi u Peruu debitira kao Micaëla (Bizetova *Carmen*). Između ostaloga, nastupila je kao Musetta (Puccinijeva *La Bohème*), Pamina (Mozartova *Čarobna frula*), Magda (Puccinijeva *La Rondine*) te kao Lisica u istoimenoj operi Leoša Janáčeka. Godine 2022. dijelila je pozornicu i nastupila pod ravnanjem Plácida Dominga kao Annina u Kraljevskoj operi u Muscatu. Paralelno s opernim angažmanima, nastupa kao koncertna pjevačica diljem Europe. Sudjelovala je na brojnim hrvatskim glazbenim festivalima i snimala za Hrvatsku radioteleviziju (HRT) i Bayerische Rundfunk (BR). Dobitnica je Porina za CD *B. Papandopulo: Hrvatska misa*. Darija Auguštan diplomirala je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te je dobitnica brojnih

nagrada na domaćim i međunarodnim natjecanjima, uključujući prvu i drugu nagradu na Međunarodnom vokalnom natjecanju Stanisław Moniuszko, Međunarodnom natjecanju Virgilijus Noreika, natjecanju Mikuláš Schneider-Trnavský, natjecanju Zinka Milanov i mnogim drugima.

Rođena u Veneciji 1997. godine, **SARA MAZZAROTTO** studirala je violinu u Italiji i Nizozemskoj. Na Konzervatoriju Pollini u Padovi diplomirala je *cum laude*, a potom i na Konzervatoriju u Amsterdamu u klasi Ilye Gruberta. Dodatno se usavršavala kod Salvatorea Accarda u Stauffer centru u Cremoni te je studirala kod Sonig Tchakerian na Nacionalnoj akademiji Santa Cecilia u Rimu s najvišim uspjehom. Dobitnica je nagrada na prestižnim međunarodnim natjecanjima, uključujući Vasco Abadjiev, Emil Kamilarov, Arthur Grumiaux i InterCordes. Njezin repertoar obuhvaća razdoblje od baroka do suvremene glazbe, s izvedbama za violinu i orkestar djela skladatelja poput Vivaldija, Tartinija, Mozarta, Brahmsa, Čajkovskog i Tabakova. Kao posvećena komorna glazbenica, surađivala je s uglednim umjetnicima kao što su Salvatore Accardo, Mario Brunello i Julius Berger, kao i s članovima Teatra alla Scala i ansambla Ensemble Intercontemporain. Nastupala je na važnim festivalima i u institucijama diljem Europe, Bliskog istoka i Latinske Amerike. Od 2022. godine koncertna je majstorica orkestra Regionale Filarmonia Veneta te članica suvremenog ansambla Opificio Sonoro. Svira violinu Alessandre Pedote (Cremona, 2020).

Fotografija: Francesco Reffo

ANA BATINICA svoje je glazbeno školovanje započela u rodnom Šibeniku, a magistrirala je 2012. godine u klasi Renate Penezić na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Svoje obrazovanje nastavila je na Akademiji za glasbo u Ljubljani, u klasi Mateja Zupana, te na Conservatoire de La Musique et de La Danse u Strasbourgu, u klasi Maria Carolija. Usavršavala se u Hrvatskoj i inozemstvu kod eminentnih flautista poput Emmanuela Pahuda, Andrasa Adorjana, Andree Lieberknecht, Davidea Formisana, Patricka Galloisa, Philippea Bernolda, Carla Jansa, Janosa Balinta, Gudruna Hinzea, Andrea Olivea, Jana Ostrya i dr. Dobitnica je brojnih nagrada, među kojima se ističu Dekanova nagrada 2010./2011. te prve nagrade na 4. međunarodnom natjecanju Giovani Musicisti u Trevisu, 50. natjecanju HDGPP-a i na 5. hrvatskom natjecanju mladih glazbenih umjetnika Papandopulo. Dobitnica je stipendija Premio Ghigi na Summer Gubbio Festivalu 2012. te Myrna Brown International u okviru koje je održala solistički recital u Washingtonu 2015. godine. Od početka studija surađuje s orkestrom Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu, a ostvarila je suradnju i s brojnim drugim ansamblima (Cantus Ansambl, Simfonijski orkestar HRT-a, Hrvatski komorni orkestar, Riječki simfonijski orkestar). Kao solistica nastupila je sa Simfonijskim orkestrom HRT-a, Zagrebačkom filharmonijom, Zagrebačkim solistima, Zadarskim komornim orkestrom, Cantus Ansamblom, komornim orkestrom Zagrebačke filharmonije... Kao komorna glazbenica surađivala je s pijanisticom Zrinkom Ivančić, violončelisticom Wendy Warner, orguljašicom Teom Kulaš te diljem zemlje u sastavu Trio Osor. S pijanisticom Elizabetom Adžagom

Fotografija: Andrej Grilc

nastupila je na tribini mladih umjetnika Vinko Lesić u Splitu, za što je dobila istoimenu nagradu 2015. godine. Bila je članicom Zagrebačkog ansambla flauta od 2012. do 2019. s kojim je gostovala diljem Europe i Azije te snimila nosač zvuka *Carrousel*. Od 2017. stalna je članica Cantus Ansambla, a od 2025. osnivačica je i umjetnička voditeljica sastava Zagreb Unlimited Quintet – ZvUQ. Prvi samostalni nosač zvuka *Pticopjev* za solo flautu objavljen je 2023. godine u izdanju Cantusa. Radi kao solo flautistica Zagrebačke filharmonije, dok se posljednjih nekoliko godina posvetila i pedagoškoj djelatnosti u raznim formatima.

Flautistica **IVANA VUKOJEVIĆ MEDVIDOVIĆ** (Osijek, 1995.) nakon završene srednje škole u Osijeku u klasi prof. Tomislave Karačić Šoljić, diplomirala je flautu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Renate Penezić, a poslijediplomski studij flaute završila je na Musik und Kunst Privatuniversität u Beču u klasi prof. Jana Ostrya. Tijekom školovanja sudjelovala je na brojnim natjecanjima te je do danas osvojila više od deset prvih nagrada iz flaute i komorne glazbe, kako na državnim natjecanjima, tako i međunarodnim natjecanjima (Flauta Aurea u Zagrebu, Fluteflight Competition 2020. u Engleskoj). Usavršavala se na brojnim seminarima kod uglednih pedagoga i flautista. Bila je članica BISYOC orkestra mladih na Malti te sudjelovala u projektu PurPur orkestra mladih u Italiji. Niz godina surađuje sa Zagrebačkom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom Hrvatske radiotelevizije, Zagrebačkim orkestrom mladih, ansamblom Col legno, Cameratom Zagreb, Cantus Ansamblom, Hrvatskim komornim orkestrom i drugima. Članica je Zagrebačkog ansambla flauta s kojim je gostovala na brojnim međunarodnim flautističkim festivalima u Španjolskoj, Makedoniji, Sloveniji, Austriji i Singapuru. Sa Zagrebačkim ansamblom flauta snimila je CD pod nazivom *Carrousel.* Također je članica Ansambla OKTOS. Kao solistica nastupala je uz Zagrebačku filharmoniju, Zagrebački orkestar mladih i Tamburaški orkestar Gaj. Dobitnica je Diplome na 52. tribini Darko Lukić, a za recital održan u sklopu tribine nagrađena je Rektorovom nagradom. Na Natjecanju mladih umjetnika Papandopulo 2021. godine osvojila je drugu nagradu. Trenutno je zaposlena kao prva flauta Zagrebačkog gradskog kazališta Komedija.

Flautist i skladatelj **ROBERTO FABBRICIANI** (Arezzo, 1949.) svestrani je umjetnik koji se istaknuo inovacijama tehnike sviranja flaute i istraživanja zvukovnih mogućnosti instrumenta. Surađivao je s nekima od najvažnijih skladatelja našeg vremena među kojima su Luciano Berio, Pierre Boulez, John Cage, Elliott Carter, György Ligeti, Olivier Messiaen, Ennio Morricone, Luigi Nono, Karlheinz Stockhausen, Toru Takemitsu, György Kurtág, Bruno Maderna, Ernest Krenek, Wolfgang Rihm i Salvatore Sciarrino – od kojih su mu mnogi posvetili brojna i značajna djela koja je izveo na njihovim praizvedbama. Niz godina surađivao je s Luigijem Nonom u eksperimentalnom studiju SWF-a u Freiburgu, otvarajući nove i neobične putove u glazbi. Kao solist, nastupao je pod ravnanjem dirigenata kao što su Claudio Abbado, Riccardo Chailly, Riccardo Muti, Giuseppe Sinopoli, Daniele Gatti, Vladimir Jurowski, Peter Eötvös i Vladimir Fedoseyev, uz orkestre, među kojima su Orkestar milanske Scale, RAI orkestar, London Sinfonietta, Londonski simfonijski orkestar, Orkestar Zapadnonjemačkog radija iz Kölna, Njemački simfonijski orkestar iz Berlina, Orkestar Bavarskog radija i Münchenska filharmonija. Održao je koncerte u uglednim kazalištima i glazbenim dvoranama poput Scale u Milanu, Berlinske filharmonije, Royal Festival Halla u Londonu, Suntory Halla u Tokiju, Dvorane Čajkovski u Moskvi, Carnegie Halla u New Yorku i Teatra Colón u Buenos Airesu te je često sudjelovao na festivalima diljem svijeta među kojima su Venecijanski bijenale i Maggio Musicale Fiorentino te dr. Snimio je više albuma te je vodio majstorske tečajeve na Sveučilištu Mozarteum u Salzburgu. Autor je glazbenih djela i didaktičkih tekstova

koji se koriste u međunarodnim programima glazbenog obrazovanja, a objavili su ih Ricordi i Suvini Zerboni. Među njegovim novijim skladbama ističu se: *Glacier in Extinction*, *Alchemies*, *Cantus*, *Quando sorge il sole*, *Zeus joueur de flûtes*, *Figaro il Barbiere* (slobodno prema Rossiniju), *Grande, grande amore*, *Alluvione*, *Conversazione su Tiresia* (Andrea Camilleri), *Visioni di Dante* i *Con il cielo dentro*.

CANTUS ANSAMBL vodeći je hrvatski ansambl za suvremenu glazbu koji neprekidno djeluje od 2001. godine. Osnovan je na inicijativu vodstva festivala Muzičkog biennala Zagreb kao privremeni projekt, no zahvaljujući entuzijastičnom odazivu i posvećenosti svojih glazbenika ubrzo je prerastao u stalni ansambl, koji je do današnjeg dana postao neizostavan sudionik hrvatske scene suvremene glazbe. Puna dva desetljeća suvremena glazba u Hrvatskoj, ona hrvatskih skladatelja, ali i predstavnika međunarodne scene, uvelike živi kroz aktivnosti Cantus Ansambla koji je osnovan s ciljem istraživanja, otkrivanja i predstavljanja novih te dotad neistraženih sfera Nove glazbe. Oni su protagonisti nacionalnih festivala i različitih događanja u kulturi, a od 2006. su godine domaćini vlastitog koncertnog ciklusa. Godine 2008. bili su službeni ansambl ISCM-ovih Svjetskih dana nove glazbe u Vilniusu, nakon čega se povećao broj njihovih inozemnih gostovanja. O važnom položaju Cantus Ansambla unutar hrvatskog, ali i međunarodnog konteksta svjedoči oko 130 praizvedbi, više od 500 opusa koje su izveli te 40-ak nastupa u inozemstvu (u većini europskih zemalja te u Meksiku, Kanadi i Kini), kao i brojna glasovita solistička te dirigentska imena njihovih suradnika. Njeguju suradnju s nizom istaknutih ansambala za suvremenu glazbu, a sudjelovali su i u međunarodnim projektima uz potporu Kulturnog vijeća EU: Re:New Music te New Music: New Audiences. Jedna od najvažnijih značajki djelovanja ovog ansambla su i gostujuće izvedbe na vodećim festivalima suvremene glazbe pa su za svoje trostruko diskografsko izdanje odabrali upravo snimke izvedbi „uživo”, zabilježenih u

Hrvatskoj i na međunarodnim podijima, usmjeravajući tako pozornost na važnost trenutka u procesu stvaranja suvremenog glazbenog djela. Dugogodišnja suradnja Cantus Ansambla i Ansambla Icarus iz Italije kulminirala je na Muzičkom biennalu Zagreb 2019. koncertnim portretom talijanskog skladatelja Ivana Fedelea, koji je za tu prigodu napisao novo djelo *X-Tension II* za zajednički nastup oba ansambla. Na Osorskim glazbenim večerima 2019. Cantus Ansambl praizveo je novu operu Olje Jelaske, *U traganju za plavom pticom* te ponovno izveo Schönbergova *Pierrot lunairea*. Koncertna sezona 2019./2020. bila je posvećena prijateljskim državama, glazbenicima i skladateljima, s kojima je ansambl surađivao tijekom dvadeset godina djelovanja. U povodu dvadesetogodišnjice postojanja, uz redoviti koncertni ciklus i gostovanja, Cantus Ansambl predstavio je projekt *20 za 20* — 20 odabranih skladbi istaknutih hrvatskih skladatelja u vrsnim izvedbama 20 članova ansambla, a završetak koncertne sezone 2021./2022. obilježava suradnja sa slovenskim puhačkim kvintetom Slowind, da bi u kalendarskoj 2023. godini ostvario čak dva vrlo zapažena koncerta na Muzičkom biennalu u Zagrebu. Tad je započeta još jedna suradnja, ovog puta s francuskim ansamblom Proxima Centauri, koji će već 15. listopada ove godine ugostiti Cantus Ansambl u Bordeauxu, s programom isključivo hrvatskih skladatelja. U tom lancu suradnji posebno se ističe i projekt s kanadskim ansamblom Turning Point, koji je „zatvorio“ sezonu 2022./2023. Cantus Ansambla velikim koncertom u maloj dvorani KDVL. U jesen 2024. Cantus Ansambl odlazi na svoju veliku treću turneju po Kanadi, upravo zahvaljujući projektima

suradnje s ansamblima poput Turning Point iz Vancouvera i Les Amis iz Toronta te na gostovanje u Italiju, gdje su u suradnji s Ansamblom Icarus nastupili u Reggio Emiliji i Rimu. U ovoj sezoni, u kojoj obilježava 25. obljetnicu rada, Cantus Ansambl započeo je međunarodnu suradnju s Ansamblom Hashtag iz Varšave. Tim je povodom Ansambl Hashtag nastupio na koncertu otvorenja ovogodišnje sezone Cantus Ansambla u Zagrebu, dok je Cantus nastupio u listopadu prošle godine u dvorani Hashtag Lab u Varšavi.

GIACOMO MANZONI:

Grave | *Grob*

u spomen na Luigija Pestalozzu

na stihove Albrechta Haushofera
za sopran i sedam instrumenata

—

***** Iz *Moabitskih soneta*, 1945.

dijelove u kurzivu skladatelj je zamijenio
onima izvorno navedenima u zagradama.

ALBRECHT HAUSHOFER

Nächtliche Botschaft *

Noch andre Botschaft rieselt aus der Nacht
in meines Wesens kaum bewußte Schichten.
Im Wellengang von Tönen und Gesichten
Wird mir von Toten letzter Sinn gebracht.

Zu deuten das Gefühlte bleibt versagt.
Die Toten rufen uns auf eigne Weise
Mit Klängen wie von einer Sternenreise –
Nur eines weiß ich, da der Morgen tagt:

(So wenig in den stoffgebundnen Reichen,)
Wie in unserem Erdreich,
Seit Schöpfertum im Sonnenkreis begann,
Ein Körnchen Staub verloren nicht gehen kann,

So (wenig) darf kein (ein) Seelenhauch entweichen,
Wohin er weht – wenn er dem Leib entfl ieht –
Die Frage scheut, wer keine Grenze sieht.

ALBRECHT HAUSHOFER

Noćna poruka *

Još jedna poruka kaplje iz noći
u jedva svjesne slojeve moga bića.
U valovitosti zvukova i priviđenja
donosi mi se posljednji smisao mrtvih.

Tumačiti ono što osjećam – ostaje uskraćeno.
Mrtvi nas dozivaju na svoj način,
zvucima kao s putovanja među zvijezdama –
Samo jedno znam, dok sviće jutro:

(Tako malo u carstvima vezanim za tvar,)
kao u carstvu materije,
otkako se stvaranje razvija u sunčevu krugu,
ni jedno zrnce prašine ne može biti izgubljeno,

tako (malo) ne smije ni (jedan) dah duše iščeznuti,
kamo god otplovi kad napusti tijelo –
ne postavlja pitanja onaj tko ne vidi granice.

Pozivamo vas na sljedeći koncert
iz ciklusa Cantus Ansambla
2025./2026.

cantus ansambl

18.5.2026. | 20.00

Mala dvorana Vatroslava Lisinskog

NITI JUČER, NITI DANAS – SAMO SUTRA

BERISLAV ŠIPUŠ, dirigent

PROGRAM*:
Veronika Reutz Drobnić — Tihomir Ranogajec — Šimun Matišić
Matko Brekalo — Lukša Vučić Montana — Klešimir Klarić — David Batinić
& nastup iznenađenja Irvinea Ardittija

—

Ulaznice su u prodaji na blagajni dvorane *Lisinski*, kao i u sustavu **ULAZNICE.HR**

—

* praizvedbe skladbi odabranih na prvom pozivu Cantus Ansambla za mlade skladatelje i skladateljice

NOSITELJ PROJEKTA | **NAKLADNIK**
Hrvatsko društvo skladatelja
Berislavićeva 9, Zagreb

ANTUN TOMISLAV ŠABAN | glavni tajnik HDS-a

BERISLAV ŠIPUŠ | umjetnički voditelj

IVAN JOSIP SKENDER | stalni dirigent

DOROTEA RACZ | producentica ansambla

MARTINA VASILJ | suradnica za produkciju i komunikaciju

DENIS PALAČIĆ | poslužitelj ansambla

SRĐANA VRSALOVIĆ | urednica izdanja

DARIJA ŠĆUKANEC | lektorica izdanja

ZLATAN VEHABOVIĆ | autor likovnog rješenja naslovnice

EMIL ŠIMIK, ECONIK d.o.o. | likovno oblikovanje izdanja

NEW FLYER | tisak

100 PRIMJERAKA | naklada

HDS CANTUS cantus ansambl GRAD ZAGREB canopy ZAGREB | CITY CENTRE

cantus ansambl

www.cantus-ansambl.com | www.hds.hr